

Hotti

10.6.2014

Kunnallinen sosiaali- ja terveydenhuollon täydennyskoulutus vuonna 2013**Lainsäädännön muutokset voimassa terveydenhuollon osalta vuodesta 2004 ja vuodesta 2005**

Lainsäädännön muutokset ovat olleet voimassa terveydenhuollon osalta vuodesta 2004 lähtien. Tällä hetkellä voimassa olevat täydennyskoulutusta koskevat säännökset ovat terveydenhuollon henkilöstön täydennyskoulutusta koskeva terveydenhuoltolaki (1326/2010) 5 § ja laki terveydenhuollon ammattihenkilöistä (559/1994) 18 §.

Vuoden 2005 elokuun alusta tuli voimaan sosiaalihuoltolain (710/1982) täydennyskoulutusta koskevan 53 §:n (50/2005) muutos. Samanaikaisesti tuli voimaan myös sosiaalihuollon ammatillisen henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista annettu laki (272/2005).

Säännösten mukaan työnantajan tulee huolehtia siitä, että sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstö osallistuu peruskoulutuksen pituudesta, työn vaativuudesta ja toimenkuvasta riippuen riittävästi heille järjestettyyn täydennyskoulutukseen.

Täydennyskoulutuksella tarkoitetaan kaikkea sellaista suunnitelmallista koulutusta, jonka tarkoituksena on ylläpitää ja lisätä henkilöstön ammattitaitoa ja osaamista sekä tukea sosiaali- ja terveydenhuollon toimintaa. Täydennyskoulutus voi olla lyhyt- tai pitkäkestoisia. Koulutuksen tulee olla työnantajan hyväksymää ja työtehtäviin liittyvää. Määritelmä vastaa kunnallisen henkilöstön osaamisen kehittämistä koskevassa suosituksessa tarkoitettua ammatillista täydennyskoulutusta.

Työhön perehdytystä ja työhohjausta ei lasketa mukaan täydennyskoulutukseen, eikä täydennyskoulutukseksi katsota myöskään työhön liittyviä kokouksia tai alle puolen päivän mittaisia koulutustilaisuuksia, elleivät ne ole osa laajempaa täydennyskoulutuskokonaisuutta.

Täydennyskoulutusta koskevan lainsäädännön keskeinen sisältö, määritelmät ja ohjeet valtakunnallisesti seurattavista ja tilastoitavista tiedoista käyvät ilmi terveydenhuollon osalta Kunnallisen työmarkkinalaitoksen yleiskirjeestä 11/2004 ja sosiaalihuollon osalta yleiskirjeestä 17/2006. Sosiaalialan kehittämishankkeen 2003–2007 yhteydessä valmistettiin Sosiaalihuollon täydennyskoulutussuositus, Opas kunnille ja kuntayhtymille (STM:n julkaisuja 2006:6).

Täydennyskoulutustietoja seurataan vuosittain

Säännöksissä edellytetään, että sosiaali- ja terveydenhuollon toimintayksiköt seuraavat täydennyskoulutuksen toteutumista, täydennyskoulutukseen osallistumista ja siitä aiheutuvia kustannuksia osana sosiaali- ja terveydenhuollon toimintayksiköiden seurantajärjestelmiä, esimerkiksi henkilöstökoulutusrekisterin ja henkilöstöraportin avulla.

Kunnallisen työmarkkinalaitoksen tehtävänä on kerätä toimintayksiköiden seurantatietojen pohjalta vuosittain sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstön täydennyskoulutusta koskevat määrälliset ja kustannustiedot sekä raportoida kehityksestä. Tiedot on tähän mennessä kerätty terveydenhuollon osalta kalenterivuosilta 2004 – 2013 ja sosiaalihuollon osalta kalenterivuosilta 2006 – 2013. Vuoteen 2008 asti sosiaali- ja terveydenhuollon

Hotti

10.6.2014

täydennyskoulutustiedot kerättiin erikseen. Monissa kunnissa ja kuntayhtymissä sosiaali- ja terveydenhuolto on yhdistetty toiminnallisesti ja/tai hallinnollisesti eikä ko. palveluja ole enää mahdollista erotella toisistaan. Tämän takia vuodesta 2009 täydennyskoulutustiedot on kerätty yhdellä yhteisellä tiedustelulomakkeella.

Tämä muistio koskee sosiaali- ja terveydenhuollon kalenterivuoden 2013 täydennyskoulutustietoja. Kunnallinen työmarkkinalaitos keräsi vuoden 2013 sosiaali- ja terveydenhuollon täydennyskoulutusta koskevat tiedot kuntiin ja kuntayhtymiin helmikuussa 2014 lähettämällään nettitiedustelulla. Tiedustelulomake on muistion liitteessä 1.

Seurattaviin tietoihin kuuluvat:

- täydennyskoulutukseen osallistuvien lukumäärä
- täydennyskoulutuspäivien määrät
- täydennyskoulutuksen kustannukset.

Kuntien ja kuntayhtymien valmiudet ilmoittaa täydennyskoulutustiedot ovat vuosi vuodelta parantuneet. Vuosien 2004–2013 tiedustelujen tulokset eivät ole tämän takia täysin vertailukelpoisia keskenään. Erityisesti ensimmäisten vuosien osalta kirjanpito- ja seurantajärjestelmät olivat vielä useissa kunnissa ja kuntayhtymissä varsin puutteelliset ja keskeneräiset. Vaikka tiedonkeruumenetelmät ovat parantuneet, joidenkin kuntien ja kuntayhtymien osalta täydennyskoulutustietojen keruuta ja raportointia ovat heikentäneet jatkuvat muutokset sosiaali- ja terveydenhuollon palvelurakenteissa ja järjestämistavoissa. Täydennyskoulutustietoja on ollut vaikea saada kuntaliitoskuntien, vasta perustettujen sosiaali- ja terveydenhuollon yhteistoiminta-alueiden sekä purkautuneiden kuntayhtymien osalta.

Edelleen myös seurantajärjestelmissä on parantamisen varaa. Ongelmia tuottaa erityisesti sisäisten koulutustilaisuuksien sekä kustannustietojen kerääminen ja raportointi. Osaamisen kehittämistä toteutetaan työpaikoilla nykyään useilla eri tavoilla, esimerkiksi sosiaali- ja terveydenhuollon verkostoin ja erilaisten ohjelmien avulla. Määritelmällisesti tällä tavoin toteutettu koulutus jää pääosin säännösten mukaisen täydennyskoulutuksen ulkopuolelle.

Täydennyskoulutuksen piiriin kuuluva henkilöstö

Terveydenhuollon osalta seurantavelvoite koskee perusterveydenhuoltoa mukaan lukien hammashoito sekä erikoissairaanhoidon. Se ei siis koske ympäristöterveydenhuoltoa, johon esimerkiksi eläinlääkärit kuuluvat.

Sosiaalihuollon täydennyskoulutuksen piiriin kuuluvia ammattiryhmiä ei ole rajattu, vaan henkilöstöllä tarkoitetaan työtehtävää ja ammattinimikettä rajaamatta koko sosiaalihuollon tehtäväalueella toimivaa henkilöstöä. Myös päivähoiton henkilöstö on täydennyskoulutusvelvoitteen piirissä, vaikka päivähoito hallinnollisesti kuuluisi kunnassa muun kuin sosiaalihuollosta vastaavan toimielin piiriin (sosiaalihuoltolain 17§). Täydennyskoulutuksen piiriin kuuluvat sekä vakinaiset että määräaikaiset työntekijät.

Kuntien tulee sisällyttää myös johdon ja esimiesten täydennyskoulutus osaksi sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstön täydennyskoulutussuunnitelmia. Täydennyskoulutuksen tarve vaihtelee vuosittain yksilö-, ammattiryhmä- ja työyhteisötasoilla riippuen kunnan tai kuntayhtymän asettamista strategisista painopisteistä.

Tilastokeskuksen kunta-alan palkkatilaston mukaan lokakuussa 2013 sosiaali- ja terveydenhuollon toimialoilla (86 terveystalvet, 87 sosiaalihuollon laitospalvelut sekä 88 sosiaalihuollon avopalvelut) työskenteli yhteensä 236 856 henkilöä. Tiedusteluun vastanneissa kunnissa ja kuntayhtymissä sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstöä ilmoitettiin työskentelevän yhteensä 213 632 henkilöä. Tiedustelu kattaa siten 90 % koko kunta-alan sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstöstä.

Täydennyskoulutukseen osallistui 71 % henkilöstöstä

Selvityksen mukaan vuonna 2013 täydennyskoulutukseen osallistui 71 % sosiaali- ja terveydenhuollon koko henkilöstöstä. Ammattiryhmittäin tarkasteltuna eniten täydennyskoulutusta annettiin lääkäreille, hammaslääkäreille sekä muulle korkeakoulutetulle sosiaali- ja terveydenhuoltohenkilöstölle.

Taulukko 1: Täydennyskoulutukseen osallistuneiden lukumäärä vuonna 2013

	Koko henkilöstön lukumäärä	Täydennyskoulutukseen osallistuneet: Lukumäärä	%-osuus
Lääkärit ja hammaslääkärit	14 560	12 824	88,1
Sosiaalityöntekijät	4 155	3 076	74,0
Muu korkeakoulutettu sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstö (mm. lastenvalvoja, sosiaaliamies, koulukuraattori, psykologi)	5 906	4 855	82,2
Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinnon, opetus- ja kasvatustalalan alemman korkeakoulututkinnon suorittaneet tai sosiaali- ja terveysalan opistoasteen tutkinnon suorittaneet (mm. sairaanhoitaja, sosiaaliohjaaja, lastentarhanopettaja)	78 817	63 034	80,0
Sosiaali- ja terveysalan perustutkinnon tai kouluasteen tutkinnon suorittaneet (mm. lähihoitaja, perushoitaja, kodinhoitaja, lastenhoitaja, kehitysvammaisten hoitaja)	73 980	47 228	63,8
Muu palveluketjussa toimiva henkilöstö (mm. perhepäivähoitaja, vastaanottoapulainen, tuki-, toimisto- ja tietopalveluhenkilöstö)	36 215	20 480	56,6
Kaikki yhteensä	213 632	151 496	70,9

Hotti

10.6.2014

Täydennyskoulutukseen osallistuneiden lukumäärä kasvoi 3,8 prosenttiyksiköllä vuoteen 2012 verrattuna. Vuonna 2012 täydennyskoulutukseen osallistui 67,1 % sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstöstä.

Taulukko 2: Täydennyskoulutukseen osallistuneiden %-osuus vuosina 2004 - 2013

	Sosiaali- huolto	Terveyden- huolto	Yhteensä
2004	-	64,5	-
2005	-	77,5	-
2006	67,0	71,8	70,1
2007	72,3	74,8	73,9
2008	71,5	70,2	70,7
2009	-	-	64,3
2010	-	-	72,7
2011	-	-	67,8
2012	-	-	67,1
2013	-	-	70,9

Täydennyskoulutusta keskimäärin 3,7 päivää/koulutukseen osallistunut

Täydennyskoulutukselle ei ole asetettu sen enempää vähimmäis- kuin enimmäismääriä. Koulutuksen tarve voi vaihdella vuosittain mm. työyhteisön toimintojen kehittämisvaiheesta ja henkilön ammatillisesta koulutuksesta ja tehtävästä riippuen huomattavastikin puoleen tai toiseen. Valtioneuvoston periaatepäätöksissä (sosiaalihoito 2.10.2003 ja terveydenhoito 11.4.2002) sosiaalihoito ja terveydenhoito tulevaisuuden turvaamiseksi on todettu, että keskimäärin 3 -10 täydennyskoulutuspäivää vuodessa voidaan pitää yhtenä täydennyskoulutuksen lähtökohtana.

Täydennyskoulutuspäivät tuli ilmoittaa työpäivinä ja vajaat työpäivät tuli summata kokonaisiksi päiviksi. Tiedustelun mukaan täydennyskoulutuspäiviä oli vuonna 2012 keskimäärin 3,7 yhtä koulutuksessa ollutta henkilöä kohden laskettuna eli saman verran kuin vuonna 2012.

Eniten täydennyskoulutuspäiviä oli keskimäärin lääkäreillä ja hammaslääkäreillä sekä muulla korkeakoulutetulla sosiaali- ja terveydenhuoltohenkilöstöllä.

Hotti

10.6.2014

Taulukko 3: Täydennyskoulutuspäivien määrä keskimäärin koulutuksessa ollutta henkilöä kohti vuonna 2013

Ammattiryhmä	Täydennyskoulutuspäiviä keskimäärin/koulutettu
Lääkärit ja hammaslääkärit	6,5
Sosiaalityöntekijät	4,2
Muu korkeakoulutettu sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstö (mm. lastenvalvoja, sosiaaliamies, koulukuraattori, psykologi)	5,7
Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinnon, opetus- ja kasvatusalan alemman korkeakoulututkinnon suorittaneet tai sosiaali- ja terveysalan opistoasteen tutkinnon suorittaneet (mm. sairaanhoitaja, sosiaaliohjaaja, lastentarhanopettaja)	3,6
Sosiaali- ja terveysalan perustutkinnon tai kouluasteen tutkinnon suorittaneet (mm. lähihoitaja, perushoitaja, kodinhoitaja, lastenhoitaja, kehitysvammaisten hoitaja)	2,4
Muu palveluketjussa toimiva henkilöstö (mm. perhepäivähoitaja, vastaanottoapulainen, tuki-, toimisto- ja tietopalveluhenkilöstö)	2,6
Kaikki yhteensä	3,7

Taulukko 4: Täydennyskoulutuspäivien määrä keskimäärin koulutuksessa ollutta henkilöä kohden vuonna 2004 - 2013

	Täydennyskoulutuspäiviä keskimäärin/koulutettu		
	Sosiaali-huolto	Terveyden-huolto	Yhteensä
2004	-	4,2	-
2005	-	4,3	-
2006	3,9	4,3	4,2
2007	3,5	3,5	3,5
2008	3,2	4,2	3,8
2009	-	-	3,5
2010	-	-	3,8
2011	-	-	4,0
2012	-	-	3,7
2013	-	-	3,7

Hotti

10.6.2014

**Täydennyskoulutuksen välittömät kustannukset 58 miljoonaa euroa –
koulutusajan palkat lisäksi 115 miljoonaa euroa**

Kokonaiskustannuksiin tuli tiedustelussa laskea mukaan täydennyskoulutuksesta aiheutuneet välittömät kulut eli kurssimaksut, kouluttajien palkkiot, päivärahat, matka- ja majoituskulut sekä mahdollisten sijaisten palkat. Kustannuksiin ei laskettu täydennyskoulutukseen osallistuvan henkilöstön koulutusajan palkkoja. Tiedustelulomakkeella kustannustiedot pyydettiin ilmoittamaan kokonaiskustannuksina. Niitä ei siis tarvinnut eritellä ammattiryhmittäin.

Vaikka täydennyskoulutuksen kustannukset pystytään ilmoittamaan vuosi vuodelta kattavammin, tulee niihin suhtautua varauksella. Se mitä kustannuksiin oli laskettu mukaan, vaihteli edelleen suuresti. Suuressa osassa vastauksista sijaisten palkat puuttuivat ilmoitetuista kustannuksista kokonaan. Osassa kustannuksissa saattoi olla mukana vain kurssimaksut, osa ei pystynyt ilmoittamaan matkakuluja jne.

Tiedustelun mukaan täydennyskoulutuksen välittömät kustannukset olivat keskimäärin henkilöä kohden laskettuna 381 euroa vuonna 2013. Kustannukset on laskettu vain niiden kuntien ja kuntayhtymien osalta, jotka ovat ilmoittaneet sekä täydennyskoulutukseen osallistuneiden lukumäärän että siitä aiheutuneet kustannukset. Jos näin saadut keskimääräiset kustannukset henkilöä kohden kerrotaan kaikkien täydennyskoulutukseen osallistuneiden henkilöiden yhteismäärällä, saadaan täydennyskoulutuksen välittömiksi kokonaiskustannuksiksi 58 miljoonaa euroa vuonna 2013.

Edellä mainitut kustannukset eivät sisällä täydennyskoulutukseen osallistuneiden koulutusajan palkkoja. Täydennyskoulutuksesta aiheutuneita kokonaiskustannuksia laskettaessa tulee kuitenkin ottaa huomioon koulutukseen osallistumisen vuoksi menetetty työpanos. Koulutusajan palkat on tässä laskelmassa saatu kertomalla koulutuksessa olleiden arvioitu keskimääräinen päiväpalkka keskimääräisillä täydennyskoulutuspäivillä ja kertomalla saatu tulos täydennyskoulutukseen osallistuneiden lukumäärällä. Näin laskien menetetyn työpanoksen kustannuksiksi vuonna 2013 saadaan ilman välillisiä työvoimakustannuksia 88 miljoonaa euroa ja välilliset työvoimakustannukset mukaan lukien 115 miljoonaa euroa.

Hotti

10.6.2014

Sosiaali- ja terveysalan johtamiskoulutus

Kuntien ja kuntayhtymien tuli ilmoittaa sosiaali- ja terveysalan johtamiskoulutukseen (vähintään 30 opintopistettä) osallistuneiden sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstön lukumäärä, koulutuspäivät sekä kustannukset. Tämä tieto on lisätty tiedusteluun vuodesta 2006 lähtien.

Vuonna 2013 sosiaali- ja terveysalan johtamiskoulutukseen osallistui 1 452 henkilöä sosiaali- ja terveydenhuollossa. Täydennyskoulutusta heillä oli keskimäärin 4,7 päivää ja johtamiskoulutuksen kustannukset osallistujaa kohden olivat keskimäärin 774 euroa.

Myös johtamiskoulutuksesta annettuihin tietoihin on syytä suhtautua varauksella. Läheskään kaikki eivät pysty erittelemään näitä tietoja kysytyllä tarkkuudella.

Taulukko 3: Sosiaali- ja terveysalan johtamiskoulutus vuosina 2006 – 2013

	Koulutukseen osallistuneiden lukumäärä	Koulutuspäiviä keskimäärin/koulutettu	Kustannus keskimäärin euroa/koulutettu
2006	2 059	5,0	986
2007	1 316	6,2	938
2008	1 899	4,0	620
2009	1 792	5,3	591
2010	1 598	4,7	835
2011	1 591	4,9	807
2012	1 132	9,6	1 093
2013	1 452	4,7	774

Liite

Tiedustelulomake